

Nr 139.

Ankom till riksdagens kansli den 17 maj 1946 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om lotsverkets övertagande av handhavandet av säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg.

(1:a avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Wetter m. fl.* (I: 141) och den andra inom andra kammaren av herr *Utbult m. fl.* (II: 317) har hemställts, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära utredning angående sådan ändring i bestämmelserna om lotsverkets uppgifter, att dessa komma att omfatta jämväl säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg samt att i samband därmed lotsverket kommer att övertaga handhavandet av sådana säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg, som nu skötas av fiskarorganisationerna.

Motionärerna hava till stöd för sin framställning anfört följande.

Enligt Kungl. Maj:ts instruktion för lotsverket den 24 november 1923 (SFS nr 404/1923) synes lotsverket ha till uppgift att bl. a. handhava säkerhetsanordningar i allmänna farleder och för allmänna sjöfarten. Det har ofta förekommit, att då från fiskarorganisationer gjorts framställning om anordnande av fyrbelysning eller utläggande av bojar eller utsättande av prickar, från lotsverkets sida förklarats, att dessa säkerhetsanordningar visserligen skulle kunna bli till gagn för fiskare men däremot ej för »allmänna sjöfarten» och att det därför ej ankomme på lotsverket att anordna och bekosta dessa säkerhetsanstalter. En följd härav har blivit, att antingen sådana anstalter ej kommit till utförande och att fiskare alltjämt ha svårigheter vid navigering i ifrågasvarande farvatten eller att fiskarorganisationerna själva fått bekosta anordningarna och ombesörja deras skötsel. Många exempel härpå skulle kunna anföras. På sista tiden har visserligen i statsverkspropositionen under nionde huvudtiteln: Fiskeriväsendet upptagits en särskild post »Säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg», omfattande statsanslag eller statsbidrag till anläggning och drift av sådana säkerhetsanstalter, men organisationerna ha merendels själva fått ordna om skötseln av anordningarna.

Det torde med skäl kunna ifrågasättas, om denna uppdelning av handhavandet av säkerhetsanordningar för sjöfarten är påkallad och ändamålsenlig, särskilt när dessa säkerhetsanordningar ej beröra själva hamnarna utan segellederna. Säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg få nämligen anses vara ett så allmänt intresse, att de borde handhavas av lotsverket likaväl som de anordningar, som nu synas tillkomma »allmänna sjöfar-

ten». Detta framträder särskilt då man betänker att fiskeflottan representerar stora värden, enbart i Göteborgs och Bohus län nära 30 milj. kronor.

Över motionerna har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, *lotsstyrelsen* avgivit yttrande, vilket fogas såsom bilaga till utskottets utlåtande (*Bilaga*).

Med hänsyn till fiskerinäringens stora betydelse för landet synes det utskottet nödvändigt, att frågan om ombesörjandet av säkerhetsanstalterna till ledning för fiskefartyg ordnas på ett lämpligt och ändamålsenligt sätt. Redan det förhållandet att denna näringsgren undergår en fortskridande utveckling medför, att ökade krav måste ställas på de anordningar, som betjäna dessa fartyg. Av lotsstyrelsens över motionerna avgivna utlåtande vill det förefalla, som om på hithörande område vissa åtgärder skulle kunna vidtagas, vilka torde kunna bli till gagn för ifrågavarande sjötrafik. Utskottet finner med hänsyn till det anförda påkallat, att den i föreliggande motioner berörda frågan blir föremål för utredning. Därvid synes särskilt böra undersökas, i vilken omfattning lotsstyrelsen bör övertaga vården och förvaltningen av sådana fiskefyrar m. m., vilka för närvarande handhavas av fiskarorganisationer eller stå under lantbruksstyrelsens förvaltning.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må, i anledning av motionerna I: 141 och II: 317, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning rörande i vilken utsträckning och på vilka villkor lotsstyrelsen bör övertaga vården och förvaltningen av sådana säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg, vilka för närvarande handhavas av fiskarorganisationer eller stå under lantbruksstyrelsens förvaltning, samt i samband därmed stående spörsmål.

Stockholm den 17 maj 1946.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Johan Bernhard Johansson, Lindström, Gränebo, Andrén, Bäckström, Karl Andersson, Heiding, Gustaf Iwar Anderson, Gillström, Berling, Johan Eric Ericson* och *Gunnar Andersson*; samt

från andra kammaren: herrar *Eriksson* i Stockholm, *Ward, Falla, Rubbestad, Mårtensson, Malmborg* i Skövde, *Lindholm, Åkerström, Thapper, Onsjö, Persson* i Vinberg och *Birke*.

Till Riksdagens statsutskott.

Genom remiss den 22 februari 1946 har Kungl. Maj:t anbefallt lotsstyrelsen att avgiva och före den 1 april 1946 till riksdagens statsutskott inkomma med utlåtande över två lika lydande motioner, väckta, den ena inom första kammaren av herr Wetter m. fl. (I: 141) och den andra inom andra kammaren av herr Utbult m. fl. (II: 317), om lotsverkets övertagande av handhavandet av säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg.

Till åttlydnad härav får lotsstyrelsen anföra följande.

I Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1937 (nr 330) angående lotsverket återfinnas vissa bestämmelser om fyrar och andra säkerhetsanordningar för sjöfarten. I fråga om inrättande av dylika säkerhetsanordningar stadgas sålunda i nämnda förordning, att för den allmänna sjöfarten håller kronan fyrar, fyrskepp samt andra sjömärken och säkerhetsanordningar ävensom livräddningsanstalter för skeppsbrutna. Utan vederbörligt tillstånd må icke fyr, annat sjömärke eller mistsignalstation anordnas i eller vid allmän farled eller i hamn. Ansökning om sådant tillstånd skall göras hos lotsstyrelsen, dock att beträffande radiofyr tillstånd skall sökas hos Kungl. Maj:t. Föremända förordning innehåller vidare stadgande därom, att fyrar samt andra sjömärken och säkerhetsanordningar för sjöfarten, vilka anordnas eller övertagas av kommuner, korporationer eller enskilda, skola av dem ordentligen underhållas och betjänas. Inom vart och ett av rikets sex lotsdistrikt utövas inseende över säkerhetsanordningarna för sjöfarten av vederbörande lotsdirektör, som har att skyndsamt vidtaga erforderliga åtgärder för afhjälpande av uppkomna felaktigheter.

Enligt Kungl. Maj:ts instruktion för lotsverket den 24 november 1923 (nr 404) åligger det lotsstyrelsen, i enlighet med allmänna författningar och särskilda Kungl. Maj:ts föreskrifter, bl. a.,

att vaka däröver, att lotsverket tillhörande inrättningar och anstalter av alla slag behörigen vidmakthållas samt att de säkerhetsanstalter för sjöfarten, som av kommuner, korporationer eller enskilda blivit med vederbörligt tillstånd inrättade eller övertagna, varda ordentligen underhållna och betjänade;

att med uppmärksamhet följa de förhållanden, som betinga utvidgning eller förändring av ifrågavarande inrättningar och anstalter, samt efter omständigheterna omedelbarligen vidtaga eller hos Kungl. Maj:t föreslå de åtgärder, som härav kunna föranledas, med iakttagande därvid, att till Kungl. Maj:ts prövning och avgörande överlämnas frågor dels om inrättande av ny fyr eller väsentlig förändring av redan befintlig fyr, i vartdera fallet såvitt kostnaden därför skall bestridas av lotsverket; samt

att bestämma angående utprickning och belysning av allmänna farleder och hamnar i riket samt att övervaka, att icke sådana åtgärder vidtagas med avseende på allmänna farleder eller hamnar, att den allmänna sjöfarten därigenom hindras eller försvåras, samt till förekommande härav, så ock för undanröjande av i berörda hänseende uppkomna hinder, hos vederbörande myndigheter göra de framställningar, vartill omständigheterna för-

anleda, eller eljest vidtaga de åtgärder, som, enligt vad särskilt är stadgat, må på lotsstyrelsen ankomma.

I fråga om säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg har lotsstyrelsen sålunda i enlighet med förenämnda förordning och instruktion bl. a. att efter granskning av upprättade förslag till anordnande av nya eller förbättrande av befintliga dylika anstalter lämna tillstånd — utom såvitt angår radiofyrrar — till utförande av de föreslagna anordningarna, därest de anses böra komma till stånd. Därjämte äger lotsstyrelsen vaka över att befintliga säkerhetsanordningar av ifrågavarande slag ordentligen underhållas och betjänas. Däremot ankommer det icke på lotsstyrelsen att utverka medel till eller själv anordna säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg och ej heller att ombesörja driften eller underhållet av befintliga säkerhetsanordningar av dylikt slag.

Vid framställningar till lotsstyrelsen från fiskareorganisationer om anordnande av säkerhetsanstalter till ledning för fiskesjöfarten har styrelsen — i de fall dylika anstalter icke i väsentligt avseende kunnat anses bliva till gagn jämväl för den allmänna sjöfarten — efter granskning av förslagen i tekniskt och nautiskt hänseende beträffande möjligheterna för anstalternas anordnande och ofta med angivande av preliminära uppgifter beträffande kostnaderna härför antingen hänvisat vederbörande till lantbruksstyrelsen eller ock hänskjutit ärendet direkt till lantbruksstyrelsen såsom varande den myndighet, vilken i frågor rörande fiskerinäringen besitter speciell sakkunskap och som närmast har att, efter omständigheterna, själv vidtaga eller hos Kungl. Maj:t föreslå och utverka medel till de åtgärder, som kunna anses lämpliga för fiskerinäringens befrämjande. Sedan ett sålunda väckt förslag varit föremål för yttrande av därav berörda myndigheter och medel till dess genomförande blivit tillgängliga, meddelar lotsstyrelsen tillstånd till anstaltens anordnande och utfärdar resolution i ärendet.

Motionärerna ifrågasätta, om den för närvarande sålunda tillämpade uppdelningen av handhavandet av säkerhetsanordningar för »sjöfarten» är påkallad och ändamålsenlig, särskilt när dessa säkerhetsanordningar ej beröra själva hamnarna utan segellederna. Motionärerna anse för sin del, att säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg äro av ett så allmänt intresse, att desamma likaväl som de anordningar, som gälla »allmänna sjöfarten» borde handhavas av lotsverket.

I detta sammanhang torde böra erinras om att av hela landets fyrbestånd, uppgående till ett antal av cirka 2 000, blott drygt en tredjedel eller ungefär 700 stycken förvaltas av lotsstyrelsen, under det att återstoden, d. v. s. flertalet av landets fyrar, äges och handhavas av andra statens myndigheter, kommuner, korporationer eller enskilda. Av de fyrar, som ej förvaltas av lotsstyrelsen, tjäna en stor del till ledning för trafiken på hamnar och kanaler eller tillgodose särskilda intressen såsom t. ex. fiskerinäringen.

Beträffande anordnande av nya eller förbättrande av redan befintliga säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg synes det lotsstyrelsen, att någon ändring i fråga om nu rådande uppdelning mellan lantbruksstyrelsen och lotsstyrelsen av hithörande ärendens handläggning icke lämpligen bör komma till stånd. Lotsstyrelsens befattning med dessa ärenden torde framdeles, liksom hittills varit fallet, böra begränsas till att avse granskning i tekniskt och nautiskt hänseende av upprättade förslag samt lämnande av tillstånd till anläggningarnas anordnande. Däremot bör det åligga lantbruksstyrelsen att, likaledes på sätt hittills skett, efter omständigheterna antingen

själv vidtaga eller hos Kungl. Maj:t föreslå och utverka medel till de åtgärder, som kunna anses lämpliga för fiskerinäringens befrämjande.

I de fall, då sådana säkerhetsanordningar skola komma till utförande i omedelbar anslutning till en med statsmedel byggd fiskehamn, synas dock ärenden i samband härmed böra handläggas av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, därvid lotsstyrelsen bör beredas tillfälle avgiva yttrande. Medel för dessa anordningar torde böra utgå av samma anslag, från vilket medel för själva hamnanläggningen beviljats, d. v. s. som regel från anslag under sjätte huvudtiteln.

Lotsstyrelsens åligganden i samband med anordnandet av nya säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg, för vilka bidrag av anslag under nionde huvudtiteln helt eller delvis utgå, synas emellertid böra utökas till att, efter framställning av lantbruksstyrelsen, omfatta dels utarbetandet av detaljförslag och ritningar till nya eller förbättrande av befintliga säkerhetsanstalter av dylikt slag, dels ock — under förutsättning att erforderliga medel ställas till lotsstyrelsens förfogande — ombesörjandet av själva anläggandet eller anordnandet av dessa anstalter.

Ett eventuellt åläggande för lotsstyrelsen att utarbeta detaljförslag och ritningar till samt utföra eller ombesörja anordnandet av säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg i nyssnämnd omfattning synes, i varje fall tillsevidare, icke behöva medföra sådan ökning av lotsstyrelsens arbetsuppgifter, att någon utökning av dess personal erfordras. I samband med teknikens utveckling och det fortgående framåtskridandet inom fiskerinäringen, som för närvarande torde vara stadd i stark utveckling, kan dock framdeles viss förstärkning av lotsstyrelsens personal i anledning av dylika tillkommande arbetsuppgifter bliva erforderlig.

I vårt land nu förefintliga säkerhetsanordningar speciellt till ledning för fiskefartyg utgöras huvudsakligen av omkring 190 fyraryr, s. k. fiskefyraryr, 3 lys- och ljudbojor, omkring 80 prickar och 4 mistisignalanläggningar. Av dessa anstalter förvaltas 155 fyraryr — varav 120 äro anordnade i anslutning till fiskehamnar eller fiskelägen och 35 vid segelleder eller öppen kust — 3 mistisignalanläggningar och ett 50-tal prickar av olika fiskaresammanslutningar. Övriga hithörande säkerhetsanstalter förvaltas av lantbruksstyrelsen eller väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Vidkommande underhåll och drift av sådana till ledning för fiskefartyg anordnade säkerhetsanstalter, vilka handhavas av fiskareorganisationer, må följande anföras.

Enligt lotsstyrelsens uppfattning föreligger icke större anledning för lotsverket att ombesörja underhåll och drift av de fiskefyraryr av hithörande slag, som äro anordnade i anslutning till fiskehamnar eller fiskelägen — såsom nyss nämnts för närvarande uppgående till ett antal av 120 — än av fyraryr anordnade för andra hamnars belysning. Skötseln av denna kategori av fiskefyraryr bör enligt styrelsens mening såsom hittills åvila de sammanslutningar, som äro ägare till eller förvaltare av respektive hamnar. Av de 35 fiskefyraryr, som skötas av fiskareorganisationer och äro anordnade vid segelleder eller öppen kust, tjäna 16 stycken (se bil. A)¹ huvudsakligen lokala intressen och äro allenast till gagn för de med farvattnet väl förtrogne. Enär samtliga dessa fyraryr, som i allmänhet endast hållas tända under de tider, då fiske bedrivs av de på orten bosatta fiskarna, ha begränsad lystid och i

¹ Ej här medtagen.

regel äro av så enkel beskaffenhet, att deras underhåll och drift kan på ett fullt betryggande och ur ekonomisk synpunkt fördelaktigt sätt ske genom försorg av vederbörande ägare, synes det lotsstyrelsen, att ett överförande av dessa fyrar till lotsstyrelsens förvaltning ej heller bör ifrågakomma. Övriga vid segelleder eller öppen kust anordnade fiskefyrar, som handhavas av fiskareorganisationer, sammanlagt 19 fyrar (se bil. B),¹ böra däremot möjligen övertagas för framtida underhåll och drift av lotsverket. Dessa fyrar kunna nämligen anses vara i viss mån till gagn för sjötrafik av olika slag.

Ett flertal fiskefyrar befinna sig i tämligen dåligt skick och äro icke i överensstämmelse med lotsverkets standard. Lotsverkets övertagande av samtliga 155 fiskefyrar, som handhavas av fiskaresammanslutningar, skulle därför medföra stora kostnader för statsverket för reparation och ombyggnad av åtskilliga av dessa fyrar. Sagda kostnader kunna uppskattningsvis beräknas till omkring 200 000 kronor, vartill skulle komma de årliga kostnaderna för drift och underhåll, uppgående till minst 15 000 kronor utöver för närvarande utgående, av lantbruksstyrelsen beviljade årliga bidrag av statsmedel till skötsel av ett 50-tal dylika fyrar, vilka bidrag för närvarande uppgå till sammanlagt omkring 5 000 kronor.

De av lotsstyrelsen till övertagande ifrågasatta, vid segelleder eller öppen kust belägna 19 fiskefyrarna äro däremot, såvitt nu kunnat utrönas, med undantag av gasmagasinens storlek, i stort sett av samma standard som lotsverkets fyrar av samma storleksordning. I samband med fyrarnas övertagande bör desamma lystid utökas så, att denna sammanfaller med lystiden hos de i angränsande farvatten för den allmänna sjöfarten anordnade fyrarna. Härför erfordras, att solventiler monteras eller att gasmagasinen kompletteras med ett antal nya gasbehållare i sådan omfattning, att gasförrådet i envar av fyrarna räcker för en fyringstid av ett år. En av ifrågasatta fyrar, vilken för närvarande endast är utrustad med fotogenlampa såsom ljuskälla, bör agafieras, innan den övertages av lotsverket.

Kostnaderna i samband med övertagandet av angivna 19 fyrar kunna uppskattas till följande belopp, varvid lotsstyrelsen förutsätter, att fyrarna i fråga överlätas till lotsverket utan särskild ersättning, nämligen:

för montering av solventiler och komplettering av gasförråden	kronor 15 000
för agafiering av en fotogenfyr kronor 5 000
	Summa kronor 20 000.

De årliga drifts- och underhållskostnaderna vid lotsverkets övertagande av sistnämnda fyrar kunna beräknas bliva omkring 2 000 kronor högre än för närvarande utgående statsbidrag till skötseln av vissa av desamma, vilket utgör omkring 1 300 kronor.

Nu förefintliga, till ledning för fiskefartyg anordnade mistsignalanläggningar, som handhavas av fiskareorganisationer, sammanlagt 4 stycken, varav en anläggning äges av lantbruksstyrelsen, äro till nytta uteslutande för fiskarena och behöva endast hållas i funktion, när dessa äro ute på fiske. Underhåll och drift genom lotsverkets försorg av dessa mistsignalanläggningar skulle förorsaka staten betydande merutgifter utöver nu utgående årligt bidrag. Endast i de fall, då anläggningarnas drift skulle kunna sam-

¹ Ej här medtagen.

ordnas med driften vid någon av lotsverkets anstalter med ständig bevakning, synes ett övertagande av underhållet och driften för lotsverkets del vara befogat. Enär icke någon av de nuvarande här avsedda mistsignalanläggningarna har sådant läge, att dylik samordning kan anordnas utan vidtagandet av omfattande och kostsamma ändringar, finner styrelsen anledning ej föreligga, att driften och underhållet av ifrågavarande anläggningar övertagas av lotsverket. Även i detta fall synes alltså nuvarande ordning beträffande underhåll och drift böra bibehållas, nämligen att fiskareorganisationerna ombesörja dessa funktioner.

De av fiskareorganisationer hållna prickar, som för närvarande finnas, äro samtliga av enkel beskaffenhet och deras handhavande torde icke vålla sådana svårigheter, att lotsverkets övertagande av desamma kan anses motiverat. Dessa prickar äro ock i stor omfattning anordnade i anslutning till fiskehamnar, varför deras handhavande lämpligast bör åvila vederbörande hamnförvaltning. Därest större prickar i öppen sjö framdeles skulle bliva erforderliga till ledning för fiskefartyg, bör handhavandet av desamma enligt lotsstyrelsens åsikt åläggas lotsverket, som disponerar för dylika sjömärkens utsättande och intagande lämpade fartyg. Kostnaderna för handhavandet av dessa säkerhetsanstalter böra dock bestridas av lantbruksstyrelsen.

Större bojar till ledning för fiskefartyg uppgå för närvarande till ett antal av 3 (se bil. C),¹ vilka alla ägas av lantbruksstyrelsen. Dessa bojar handhas av lotsstyrelsen på lantbruksstyrelsens bekostnad. De årliga kostnaderna härför uppgå för närvarande till omkring 1 200 kronor för samtliga 3 bojar. I fortsättningen torde lotsstyrelsen böra på lantbruksstyrelsens bekostnad handhava skötsel och vård förutom av förenämnda 3 bojar, jämväl av sådana framdeles för fiskets behov ytterligare tillkommande säkerhetsanstalter av detta slag.

I detta sammanhang vill lotsstyrelsen framhålla, att lantbruksstyrelsen utöver nämnda 3 bojar förvaltar ytterligare ett antal säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg, nämligen nio fiskefyrar, ett kummel och en mist-signalanläggning (se bil. C). Av dessa torde kumlet och samtliga fyrar utom Rönnfjärdsleden nedre, Rönnfjärdsleden övre samt Garpaviken böra övertagas av lotsstyrelsen till framtida vård och förvaltning. Beträffande sistnämnda 3 fyrar, som helt hava karaktär av hamnfyrar, ävensom mistsignalstationen torde underhåll och drift böra omhändervhas av vederbörande fiskareorganisationer, varvid bidrag härtill liksom hittills torde böra utgå av statsmedel. De säkerhetsanstalter, vilka föreslås att av lantbruksstyrelsen överlämnas till lotsstyrelsen, äro samtliga i gott stånd och utförda enligt lotsverkets standard, med undantag av gasmagasinens storlek. I samband med övertagandet bör emellertid samtliga dessa fyrars lystid utökas så, att denna sammanfaller med lystiden hos de i angränsande farvatten för den allmänna sjöfarten anordnade fyrarna. Härför erfordras, att solventiler monteras eller att gasmagasinen kompletteras med ett antal nya gasbehållare i sådan omfattning, att gasförrådet i envar av fyrarna räcker för en fyringstid av ett år. Kostnaderna härför kunna beräknas till omkring 6 000 kronor. De årliga kostnaderna för drift och underhåll av ifrågavarande säkerhetsanstalter torde, därest lotsverket skall övertaga desamma, på grund av ökad gasförbrukning komma att stiga från omkring 800 kronor till omkring 1 000 kronor.

¹ Ej här medtagen.

Vid nyinrättandet av andra sådana säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg än större bojar samt utsjöprickar, vilkas anordnande helt eller delvis bekostas med statsmedel, bör enligt lotsstyrelsens uppfattning i varje särskilt fall prövas, huruvida anstalten för framtiden bör förvaltas av lotsverket. I den mån statsbidrag anses skola utgå till skötsel och vård av vissa av fiskareorganisationer ägda säkerhetsanstalter, synas medel härför såsom hittills böra utgå från anslag under nionde huvudtiteln och ärenden rörande dylika anslagsfrågor böra handläggas av lantbruksstyrelsen.

Lotsstyrelsen får sammanfattningsvis anföra,

att i fråga om handläggningen av ärenden angående säkerhetsanstalter till ledning för fiskefartyg den uppdelning mellan lantbruksstyrelsen och lotsstyrelsen, som för närvarande förefinnes, enligt lotsstyrelsens uppfattning bör bibehållas med den ändring likväl, att lotsstyrelsens åligganden i samband med anordnandet av nya sådana säkerhetsanstalter, för vilka bidrag av anslag under nionde huvudtiteln helt eller delvis utgå, utökas till att, efter framställning av lantbruksstyrelsen, omfatta dels utarbetandet av detaljförslag och ritningar till nya eller förbättrande av befintliga anstalter av dylikt slag, dels ock — under förutsättning att erforderliga medel ställas till lotsstyrelsens förfogande — ombesörjandet av själva anläggandet eller anordnandet av dessa anstalter,

att lotsstyrelsen icke har något att erinra emot att till framtida vård och förvaltning övertaga sammanlagt 19 av de fiskefyrar (se bil. B), vilka handhavas av fiskareorganisationer, under förutsättning dels att övertagandet kan ske utan ersättning till vederbörande ägare, dels ock att medel för erforderliga kompletterings- och förbättringsarbeten å dessa fyrar i samband med övertagandet ställas till lotsstyrelsens förfogande,

att lotsstyrelsen är villig att till framtida vård och förvaltning övertaga 6 fiskefyrar och ett kummel (se bil. C), vilka för närvarande stå under lantbruksstyrelsens förvaltning,

samt att lotsstyrelsen är villig att, med anlitande av till styrelsens förfogande ställda medel från anslag under nionde huvudtiteln, handhava skötsel och vård förutom av de 3 bojar, som för närvarande stå under lantbruksstyrelsens förvaltning (se bil. C), av sådana större bojar ävensom utsjöprickar, som framdeles kunna komma att genom statens försorg anordnas till ledning för fiskefartyg.

Lotsstyrelsen har sålunda för sin del intet att invända emot att ifrågavarande spörsmål upptages till närmare övervägande mellan därav intresserade parter.

Stockholm den 27 mars 1946.

TORSTEN PETERSSON.

LARS BERGSTEDT.